

“मीठे बच्चे – जसरी बाबाले तिम्रो शृङ्गार गर्नुहुन्छ, त्यसैगरी तिमीले पनि अरूको गर्नु छ। सारा दिन सेवा गर, जो आउँछ उसलाई सम्झाऊ। चिन्ताको कुनै कुरा छैन।”

प्रश्न:- यो ज्ञान करोडौंमा कसैले मात्र बुझ्दछन् वा धारण गर्छन्- यस्तो किन?

उत्तर:- किनकि तिमीले सबै नयाँ कुरा सुनाउँछौ। तिमीले भन्दछौ- परमात्मा बिन्दी समान हुनु हुन्छ। यो सुनेर नै अलमलिन्छन्। शास्त्रमा त यी सबै कुरा सुनेकै छैनन्। यति धेरै समय जुन भोक्ते गरेका छन् त्यसले खिच्छ, त्यसैले छिटै बुझ्दैनन्। कोही-कोही फेरि यस्ता परवाना पनि निस्कन्छन् जसले भन्छन्- बाबा म त विश्वको मालिक अवश्य बन्नेछु। हामीलाई यस्तो बाबा मिल्यो, अब हामी कसरी छोड्न सक्छौं। सबैथोक समर्पण गर्ने उमंग आउँछ।

गीत:- दूर देश के रहने वाले...

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूले राम्ररी जान्दछन्- हामी यात्री हौं। यो हाम्रो देश होइन। यो बेहदको नाटक धेरै ठूलो रङ्गमञ्च हो। कति ठूला-ठूला बत्तीहरू छन्, यी सदैव जलिरहन्छन्। आत्माले जान्दछ- हामी सबै कलाकार हौं। नम्बरवार आफ्नो पार्ट अनुसार पूरा समय आउँछौं- यहाँ पार्ट खेल्न। पहिले-पहिले तिमी घर पुगेर फेरि यहाँ आउँछौ। यो राम्ररी बुझ्ने र धारण गर्ने कुरा हो। नाटकका पात्रहरूले यदि एक अर्काको पार्टलाई जान्दैनन् भने उनीहरूलाई के भन्ने? ड्रामाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जानेपछि तिमी यो बन्छौ। त्यसैले यो पढाइ सबै भन्दा अनौठो छ। बाबा बीजरूप हुनु हुन्छ, ज्ञानसागर हुनु हुन्छ। जसरी ती सामान्य बीज र वृक्ष हुन्छन् तिनलाई जानेका छौ नि, सुरु-सुरुमा साना-साना पात निस्कन्छन् फेरि बढ्दै वृक्षको कति वृद्धि हुन्छ, कति समय लाग्छ। तिम्रो बुद्धिमा यो ज्ञान छ। बाबा त एकै पटक आउनु हुन्छ। मीठा-प्यारा बच्चाहरू यो अनादि अविनाशी ड्रामा हो। बाबा हुनु हुन्छ स्वर्गका रचयिता, हेवनली गड फादर। स्वर्ग स्थापना गर्न बाबालाई आउनु पर्छ। गायन पनि छ- दूर देश को रहने वाला... यो रावण राज्य पराई हो। रावण राज्यमा रामलाई आउनु पर्छ। तिम्रो बुद्धिमा नै ज्ञान छ। बाबा आत्माहरूलाई नै सम्झाउनु हुन्छ- तिमी सबै यात्री हौं, एकैचोटि त पार्ट खेल्न आउँदैनौ। तिमीलाई थाहा छ- सबै भन्दा पहिले हुन्छन् देवताहरू, त्यस समयमा अरू कोही थिएनन्। धेरै कम हुन्छन् फेरि वृद्धि हुन्छ। तिमी आत्माहरू शरीर छोडेर सबै त्यहाँ आउँछौ। बाबाले नै यो बुद्धि दिनु भएको हो। तिमी आत्माहरूलाई अहिले ज्ञान मिलेको छ। हामी बीज र वृक्षको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दछौ। बीज माथि छ तल सारा वृक्ष फैलिएको छ। अहिले वृक्ष पूरै जीर्ण अवस्थामा छ। तिमी बच्चाहरूले यस वृक्षको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जानेका छौ। पहिले ऋषि-मुनिहरू संग सोधिन्थ्यो- रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्नुहुन्छ? उनले नेति-नेति भन्दथे। जब उनीहरूले नै जान्दैनन् भने परम्परा कसरी हुन सक्छ? यी सबै कुरा राम्ररी धारण गर्नु छ। भुल्नु छैन। पढाइ त पढ्नु छ। पढाइ र योगबलद्वारा नै तिमीले पढे पाउँछौ। पवित्र पनि अवश्य बन्नु छ। बाबा सिवाय अरू कसैले पवित्र बनाउन सक्दैन। विनाशी धन दान गर्यो भने राजाई कुलमा अथवा राम्रो कुलमा जन्म लिनेछौ। तिमी बच्चाहरूलाई धेरै ठूलो कुलमा जन्म मिल्छ। नयाँ दुनियाँ त धेरै सानो हुन्छ। सत्ययुगमा देवताहरूको एउटा गाउँ जस्तै हुन्छ। सुरुमा बम्बई कति सानो थियो। अहिले हेर कति वृद्धि भएको छ। आत्माहरू सबैले आफ्नो पार्ट खेल्छन्, सबै यात्री हुन्। बाबा एकै पटकको यात्री बन्नु हुन्छ। हुन त तिमी पनि एकै पटकका यात्री हौ। फेरि पुनर्जन्म लिदै पार्ट खेल्दै रहन्छौ। अहिले तिमी अमरलोकमा जानको लागि अमरकथा सुन्छौ, जसद्वारा २१ जन्म उच्च पद पाउँछौ। २१ पीढी भन्छन् नि, पीढी अथवा वृद्धावस्थासम्म। फेरि अर्को शरीर आफैं लिनेछौ। अकालमा मृत्यु हुँदैन। त्यो हो नै अमरलोक। कालको नाम हुँदैन। अचानक मृत्यु हुँदैन। तिमीले एउटा शरीर छोडेर अर्को लिन्छौ। दुःखको कुनै कुरा हुँदैन। के सर्पलाई दुःख हुन्छ र? अझ खुशी हुँदो हो। अहिले तिमीलाई आत्माको ज्ञान मिल्छ। आत्मा नै सबै कुरा गर्छ। आत्मामा नै बुद्धि छ। शरीर त बिलकुल अलग छ। त्यसमा आत्मा नहुने हो भने शरीर चल्न सक्दैन। कसरी शरीर बन्छ? आत्मा कसरी प्रवेश गर्छ? हर चीज आश्चर्यजनक छ।

बाबा भन्नुहुन्छ- मीठा-प्यारा बच्चाहरू! तिम्रो स्वर्ग हो वण्डरफुल वर्ल्ड। रावण राज्यमा सात आश्चर्यहरू देखाउँछन्। राम राज्यमा बाबाको एउटै आश्चर्य छ- स्वर्ग, जो आधाकल्प कायम रहन्छ। मनुष्यहरूले देखेका पनि

छैनन्, तर पनि सबैका मुखबाट स्वर्ग शब्द अवश्य निस्कन्छ। अहिले तिमीहरूले बुद्धिद्वारा जान्दछौं- कसै-कसैले साक्षात्कार पनि गरेका छन्। बाबाले पनि विनाश र आफ्नो राजधानी देखेका छन्। अर्जुनलाई पनि साक्षात्कारमा देखाइएको छ। अब वास्तवमा यो हो गीता एपिसोड (प्रसङ्ग)। बाबा बताउनु हुन्छ- यो हो पुरुषोत्तम संगमयुग, जुन समयमा म आएर तिमी बच्चाहरूलाई राजयोग सिकाउँछु अनि यति उच्च बनाउँछु। दुनियाँमा यी कुरालाई कसैले जान्दैन। तिमीहरू धेरै आनन्दमा रहन्छौ। यहाँ मनुष्य मरेपछि दीपक जगाउँछन्- आत्मालाई अंधारो नहोस् भनेर। सत्ययुगमा यस्ता कुरा हुँदैनन्। सत्ययुगमा सबै आत्माहरूको दीपक जागिरहन्छ। घर-घरमा उज्यालो हुन्छ। यहाँ फेरि मनुष्यहरू घर-घरमा बत्तीहरू जलाउँछन्। बाबा भन्नुहुन्छ- यी सबै कुरालाई राम्ररी बुद्धिमा धारण गर्नु छ। बाबा र राजधानीलाई याद गरिराख। तिमीहरूलाई थाहा छ- यति समय हामीले राज्य गर्यौं। जो लामो समय देखि बिछोडिएका छन्, उनीहरू संग नै बाबा कुरा गर्नुहुन्छ, पढाउनु हुन्छ। बच्चाहरूलाई थाहा छ- अहिलेका कुराको नै चाडपर्व मनाउँछन्। शिवजयन्ती भारतवर्षमा नै मनाउँछन्। शिव हुनुहुन्छ उच्च भन्दा उच्च भगवान्। उहाँ यहाँ कसरी आउनु हुन्छ, उहाँ स्वयंले बताउनु हुन्छ- मलाई प्रकृतिको आधार लिएर आउनु पर्छ, तब त बोल्नु हुन्छ। नत्र बच्चाहरूलाई ज्ञान शृङ्गार कसरी गराउने? अहिले तिम्रो शृङ्गार भइरहेको छ। तिमीले फेरि अरूलाई गराउँछौ, मनुष्यलाई देवता बनाउने। यो धेरै सजिलो छ। तर मनुष्यहरूको बुद्धि यस्तो मन्द भएको छ जसकारण केही पनि बुझ्दैनन्। समय लाग्छ। तिमी प्रदर्शनीमा सबै कुरा सम्झाउँछौ। जे आयो जसरी सम्झायो, सबै ड्रामा। चिन्ताको कुनै कुरा छैन। बच्चाहरूले भन्छन्- बाबा, धेरै प्रयास गर्छौ, तर करोडौंमा कोही निस्कन्छन्। त्यो त हुन्छ। तिमीले भन्छौ परमात्मा बिन्दी हुनु हुन्छ। शास्त्रमा यस्तो कुरा छैन, त्यसैले अलमलिन्छन्। तिमी पनि पहिले मान्दैनथ्यौ। कसै-कसैलाई बुझ्नेमा दुई वर्ष पनि लाग्यो। जान्छन् फेरि आउँछन्। यति सजिलै भक्ति छुट्दैन, त्यसले आफूतर्फ खिन्छ। यो पनि ड्रामामा पार्ट छ। तिमी ब्राह्मण सिवाय अरु कसैले जान्दैन। विराट रूपको अर्थ पनि जान्नेका छौ, यो हो तिम्रो बाजोली। तिमीहरू चक्र लगाउँछौ। यसलाई विराट नाटक भनिन्छ। यसको पनि तिमीलाई ज्ञान छ। ती कलेजहरूमा त के-के पढिरहन्छन्। यहाँ ती कुरा छैनन्। विज्ञानको वृद्धि भइरहन्छ, त्यसबाट विनाश हुनु छ। अहिले तिमी सम्झाउन त सम्झाउँछौ तर यो राम्रो कुरा हो भन्ने विरलै मिल्छन्। यो त धेरै राम्रो कुरा हो। यो नित्य सम्झाउनु पर्छ। जति काम भए पनि भन्नेछन् हामीलाई त बाबाबाट वर्सा अवश्य लिनु छ। यो त अथाह, अनगिन्ती कमाई हो।

बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! मेरो बुद्धिमा सारा वृक्षको ज्ञान छ, जसलाई अहिले तिमीले पनि बुझिरहेका छौ। बाबा जे सम्झाउनु हुन्छ त्यो धेरै एक्युरेट छ। एक सेकेन्ड अर्को सेकेन्ड संग मिल्दैन। कति महानता छ। तिमीले कति चक्र लगाएका छौ। यो ड्रामा जुम्मा जसरी बिस्तारै चल्छ। एउटै चक्रलाई पाँच हजार वर्ष लाग्छ। त्यसमा सारा खेल चल्छ। त्यसैलाई बुझ्नु छ। त्यहाँ गाईहरू पनि फस्टक्लास हुन्छन्। जस्तो तिम्रो पद त्यस्तै फर्निचर, त्यस्तै घर। भव्यता हुन्छ। खुशी पनि आत्मालाई नै हुन्छ। भनिन्छ- मेरो आत्मा तृप्त भयो। तृप्त परमात्मा त भनिदैन। भनिन्छ- तिम्रो आत्मा तृप्त भयो? हो बाबा, तृप्त भयो। त्यसैले यो सबै खेल चल्दै आएको छ। बाबा जे सम्झाउनु हुन्छ, यो पनि ड्रामाको खेल हो। अहिले बाबा तिमीलाई नयाँ बनाउनु हुन्छ। तिम्रो शरीर कल्प वृक्ष समान बन्छ। नाम नै छ अमरलोक। आत्मा पनि अमर छ, कालले खान सक्दैन। बाबा तिम्रो आत्मा संग कुरा गर्नु हुन्छ। अकाल आत्मा जो यस तख्तमा बसेको छ, त्यस संग कुरा गर्नुहुन्छ। आत्माले यी कानहरूद्वारा सुन्छ। हामी आत्मालाई नै बाबा पढाउन आउनु भएको छ। बाबाको दृष्टि जहिले पनि आत्माहरूमाथि रहन्छ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- तिमीहरू पनि सदैव भाइ-भाइको दृष्टि राख। भाइ संग म कुरा गर्दै छु। फेरि विकारी दृष्टि हुन सक्दैन। यो अभ्यास धेरै राम्रो हुनु पर्छ। हामी आत्मा हौं, हामीले यति जन्म लिएर पार्ट खेल्छौं। हामी पुण्य आत्मा थियौं। हामी नै पवित्र आत्मा बनेका छौं। सुनमा नै मिलावट हुन्छ। जो आत्मा पछि आउँछन् उनीहरूलाई के भन्ने? केही प्रतिशत सुन हुन्छ। जान त पवित्र भएर जान्छन्, तर शक्ति त कम हुन्छ नि। एक दुई जन्म लियो, त्यसबाट के भयो?

बाबा जुन मुरली चलाउनु हुन्छ, त्यो हो खजाना। जबसम्म बाबा दिइरहनु हुन्छ तबसम्म तिमी बाबालाई याद गरिराख। यादद्वारा नै तिमी सदा निरोगी बन्छौ। चुप लागेर बस्दा पनि धेरै फाइदा छ, मनमनाभव। यसको अर्थ कसैले जान्दैन। बाबा नै हर कुराको अर्थ सम्झाउनु हुन्छ। यहाँ त छ अनर्थ। सबै भन्दा ठूलो अनर्थ हो एक आपसमा काम कटारी चलाउनु, जसबाट आदि-मध्य-अन्त्य दुःख पाउँछौ। सबै भन्दा छी-छी हिंसा यो हो, त्यसैले यसलाई नर्क भनिन्छ। स्वर्ग र नर्कको अर्थ पनि कसैले जान्दैनन्। त्यो हो नम्बरवन, नर्क हो नम्बर लास्ट।

तिमीलाई थाहा छ- हामी यस विश्व नाटकका कलाकार हौं। तिमीले नेति-नेति भन्दैनौ। तिमीले श्रीमतद्वारा कति राम्रो चित्र बनाउँछौ, जसलाई मनुष्य देखे बित्तिकै खुसी हुन्छन् र सहजै बुझ्छन्। यो चित्र बनाउनु पनि ड्रामामा निश्चित छ। अन्त्यमा तिमीहरू यादमा नै रहने छौ। सृष्टि चक्र पनि बुद्धिमा आउँछ। नयाँ दुनियाँ कसले बनाउँछ र पुरानो दुनियाँ कसले बनाउँछ, यी सबै तिमीहरूले नै जान्दछौ। सती, रजो, तमोमा सबैलाई आउनु नै छ। अहिले हो कलियुग। यो कसैलाई थाहा छैन- बाबा आएर हामीलाई स्वर्गको मालिक बनाउनु हुन्छ। कसैको सोचमा पनि आउँदैन। तिमीलाई त अहिले सारा सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान छ। रचयिता बाबा यिनमा बसेर सम्झाउनु हुन्छ- म तिमी आत्माहरूको बाबा हुँ। बेहदको टिचर हुँ। यो संगम युग हो पुरुषोत्तम युग। सत्ययुग र कलियुगलाई पुरुषोत्तम भनिदैन। संगममा नै तिमीहरू पुरुषोत्तम बन्छौ, जब बाबा आएर राजयोग सिकाउनु हुन्छ। दिन-प्रतिदिन तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाउन धेरै सहज हुन्छ। वृक्षको वृद्धि भइरहन्छ। दीपकमा धेरै पुतलीहरू आउँछन्- अर्पण हुन। यस्ता बाबालाई कसले छोड्ला। भन्नेछन्- म त हजुरको पासमा नै बसिरहने छु। यी सबै कुरा हजुरका हुन्। यस्ता उच्च बाबालाई हामीले किन छोड्ने? धेरैमा उमंग आउँछ- बाबाद्वारा विश्वको बादशाही मिल्छ भने हामी छोडेर किन जाने? यहाँ त हामी स्वर्गमा बसेका छौं। यहाँ कुनै काल पनि आउन सक्दैन, तर बाबाको श्रीमत लिनु पर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- यस्तो गर्नु हुँदैन। उमंग त आउँछ तर ड्रामामा यस्तो छैन जो सबै यहाँ बसून्। जोश आउँछ किनकि जान्दछन्- यी सबै कुरा समीप हुनेवाला छन्। जति पार्ट छ त्यो सुन्दै रहन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी एल.एल.बी., आई.सी.एस. (पढाइको नाम) पढ्छौ, यसबाट के मिल्छ? भोलि शरीर छुटेपछि के मिल्छ? केही पनि मिल्दैन। त्यो हो विनाशी विद्या, यो हो अविनाशी विद्या, जो अविनाशी बाबाले दिनु हुन्छ। समय धेरै कम छ। तमोप्रधानबाट सतोप्रधान यस जन्ममा नै बन्नु छ। त्यो त यादद्वारा नै बन्छौ। अरू सबै देहका धर्म छोडेर म एकलाई याद गर। शरीरको भरोसा छैन। पढ्दा-पढ्दै मर्छन्। त्यसैले बाबाको काम हो सम्झाउनु। त्यस पढाइमा के कमाइ छ, यस पढाइमा के कमाइ छ। यो त तिमीहरूलाई थाहा छ। शिवबाबाको भण्डार सदैव भरीपूर्ण छ। यतिका सबै बच्चाहरूको पालना भइरहन्छ, चिन्ताको कुनै कुरा छैन। भोकै मर्न पर्दैन। लौकिक पिताले पनि हेर्छन्, बच्चाहरूलाई खाना मिलेन भने स्वयं पनि खाँदैनन्। बच्चाहरूको दुःख पिताले सहन गर्न सक्दैनन्। पहिले बच्चाहरू पछि पिता। आमाले सबै भन्दा पछि खान्छिन्, रुखा-सुखा जे बच्छ त्यो खान्छिन्। हामी भण्डारी (भोली दादी) पनि यस्तै छिन्। अच्छा-

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) भाइ-भाइको दृष्टि पक्का गर्नु छ। म आत्मा, आत्मा भाइ सँग कुरा गर्छु, यो अभ्यास गरेर विकारी दृष्टिलाई परिवर्तन गर्नु छ।

२) बाबा जब ज्ञान खजाना दिनु हुन्छ त्यतिबेला यादमा बसेर बुद्धिरूपी झोलीमा खजाना भर्नु छ। चुप लागेर अविनाशी कमाइ जम्मा गर्नु छ।

वरदान:- त्रिकालदर्शीको आसनमा स्थित भएर ह र कर्म गर्ने शक्तिशाली आत्मा भव जो बच्चा त्रिकालदर्शीको सीटमा सेट भएर हर समय, हर कर्म गर्छन्, उनीहरूले जान्दछन्- कुरा त अनेक आउनु छ, हुनु छ। चाहे स्वयंद्वारा, चाहे अरुद्वारा, चाहे माया वा प्रकृतिद्वारा सबै प्रकारले परिस्थितिहरू त आउँछन्, आउनु नै छ तर स्व-स्थिति शक्तिशाली छ भने पर-स्थिति त्यसको अगाडि केही पनि होइन। केवल हरेक कर्म गर्नु भन्दा पहिला त्यसको आदि-मध्य-अन्त तीनै काल चेक गरेर, बुझेर फेरि जे कार्य गरे पनि शक्तिशाली बनेर गर, तब परिस्थितिहरूलाई पार गर्ने छौ।

स्लोगन:- सर्वशक्ति र ज्ञान सम्पन्न बन्नु नै संगमयुगको प्रारब्ध हो।

ब्रह्मा बाबा समान बन्नको लागि विशेष पुरुषार्थ: -

जसरी ब्रह्मा बाबाले विस्तारलाई सारमा समेटेर स्वयंलाई सम्पन्न बनाउनु भयो। यस्तो सार स्वरूप स्थितिमा रहेर व्यर्थबाट मुक्त बन। बीजरूप स्थितिमा स्थित रहेर अनेक आत्माहरूमा समयको परिचय र बाबाको पहिचानको बीज रोप, तब त्यस बीजको फल धेरै राम्रो र सहज निकलन्छ।